

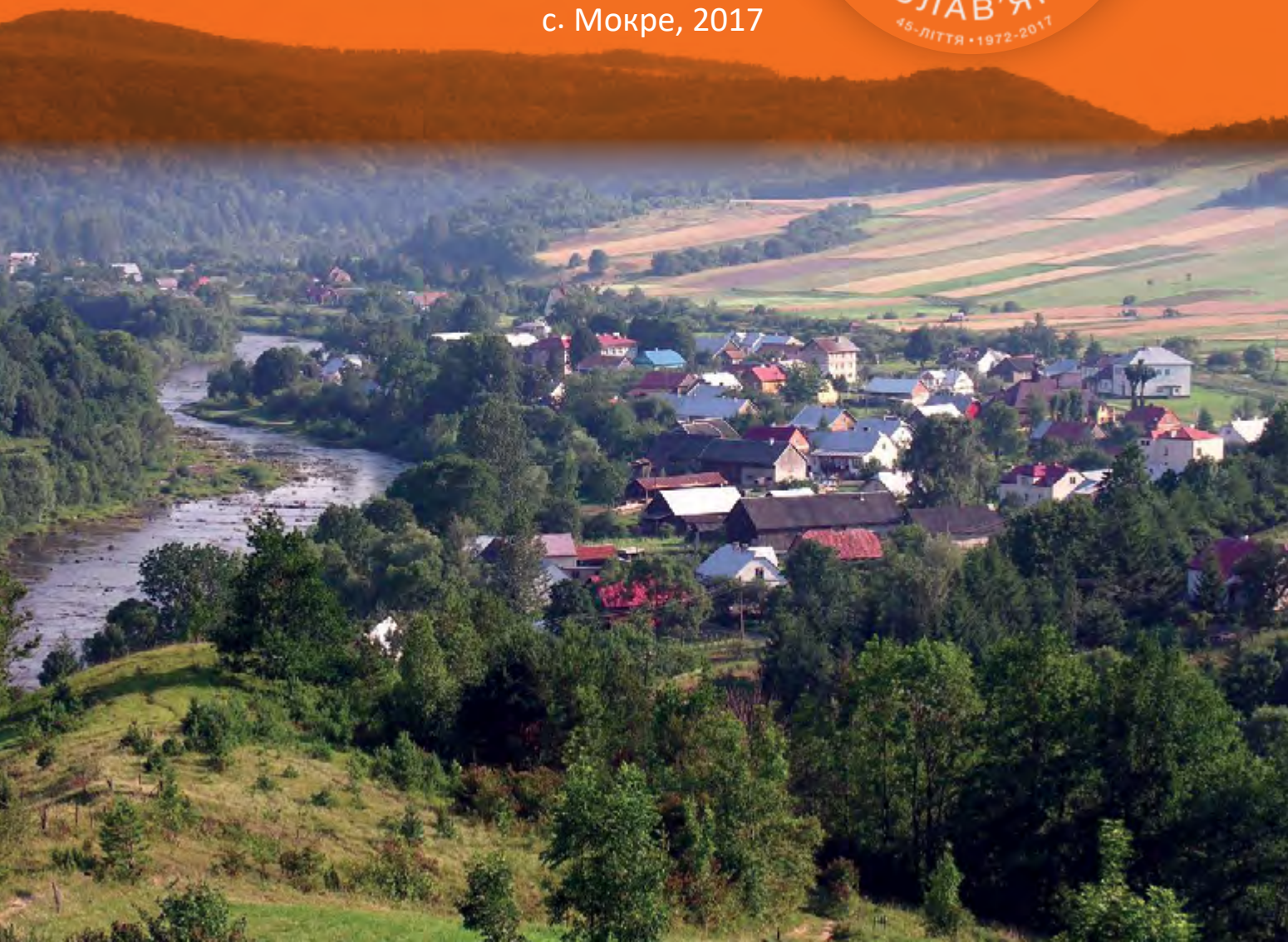
«ОСЛАВ'ЯНИ»

ЮВІЛЕЙ 45-ЛІТТЯ
ХУДОЖНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
АНСАМБЛЮ ПІСНІ І ТАНЦЮ

«ОСЛАВ'ЯНИ»

с. Мокре, 2017

Сьогоднішні «ОСЛАВ'ЯНИ». Знімальна сесія у Музеї проти неба у м. Сянік 2017. Фот. Мацей Скворонський (Maciej Skowroński)

Сьогоднішні «ОСЛАВ'ЯНИ». Знімальна сесія у Музеї проти неба у м. Сянік 2017. Фот. Мацей Сковронський (Maciej Skowroński)

«Ослав'яни» на Молодіжному ярмарку у Гданську та Сопоті, 1983

45 років художньої діяльності Народного ансамблю пісні і танцю «ОСЛАВ'ЯНИ» (с. Мокре, Польща)

Ярослав Машлюх

*Ой, там у Мокрім доріжка бита,
Поїхав милий до ворожбита...
(з нар. пісні)*

ЗАМІСТЬ ВСТУПУ

Душею кожного народу є його пісня. Коли вона живе — значить живе і народ. У пісні віддзеркалені всі, навіть найбільш особисті, почуття людини. В ній також чути спів птахів, звук грози, шум Черемоша. Це вона на струнах серця виграє долю людини, а її гомін відлунує Бескидами. На її крилах відлітають журавлі у вирій, у вишневому садку гудуть хрущі над вишнями...

Під звуки народних пісень виростали й українці з села Мокре, що розташоване в долині Бескидів над річкою Ославою. І прийшов час, коли самі вирішили нести цю пісню іншим, розповідати про кохання і зраду, радість і сум, про чорний і червоний кольори... Які були початки художньої творчості місцевого населення? Як дійшло до перших контактів зі сценічною українською культурою? Щоб оце дослідити, треба повернутися до початку сімдесятих років XX століття.

Те, що український народ співучий і що кожна в принципі подія не обійдеться без звуків рідної пісні, це й досі відомо. У Мокрому, здається, також приділяли до такого мислення більшу увагу,

Перший художній колектив у Мокрому, шістдесяті роки XX ст.
Художній керівник — Йосиф Чабан

Перші члени Ансамблю пісні і танцю «ОСЛАВ'ЯНИ» (1972); Талановиті «ослав'янські» музики; Так виступали артисти з Мокрого під час своїх перших концертів

тому що спочатку шістдесятих років починалися спроби організувати культурне життя в селі, в якому більшістю жителів були люди українського походження. Отож, підтримуючи зберегання рідного фольклору, місцева молодь почала навчатися українських народних пісень і танців. Опікуном групи став на той час Йосиф Чабан з Загір'я, який почав приїжджати до Мокрого, щоб працювати з молоддю. Так постав у Мокрому перший фольклорний ансамбль, який проіснував лише кілька років. Згодом ведучий невеликого колективу виїхав і закінчилися художні зустрічі. Таким чином, перші спроби народного мистецтва в Мокрому залишилися лише на фотографіях (фот. 1–3).

АНСАМБЛЬ «ОСЛАВ'ЯНИ»

Щось далі турбувало українців з-над річки Ослави. Потреба зберігання рідної культури, плекання батьківської мови, збереження всього того, що творило суть їхнього життя, почали щораз відгукуватися в їхніх серцях. Місцевий гурток Українського суспільно-культурного товариства (УСКТ), який на той час діяв уже в Мокрому, посприяв у тому ділі, яке мало продовжуватися наступними роками.

У липні 1972 року, з ініціативи тогочасних діячів УСКТ, Ярослава Стеха, Йосифа Журата й Євгена Могили, засновано в Мокрому гурт художньої самодіяльності. Зразу зібралося багато місцевої молоді, яка почула потребу збереження рідної мови, культури, вшанування батьківських традицій і захисту цих цінних вартостей перед забуттям. І найкращим засобом досягнення тих замірів виявилися саме народна пісня й танець. Отже з місяця серпня 1972 року під керівництвом Євгена Могили почалися репетиції і приготування до перших концертів. У такий спосіб місцева молодь своїм талантом і незломністю почала цю «музично-словну» місію збереження рідної культури. Після двох місяців відбувся перший концерт. 22 жовтня 1972 року, на огляді аматорських колективів у Перемишлі, молоді артисти виступили перед публікою з півгодинною програмою. Перший концерт і перші оплески — це те, що нагороджує зусилля артистів і заохочує до дальшої праці. Тут же ансамбль у присутності своїх також перших і чи не найцінніших глядачів, отримав свою назву — «ОСЛАВ'ЯНИ» (від річки Ослава, яка пропливає через Мокре). Від того часу повні енергії та запалу до творчої праці, але також і повні хвилювання, що беруть на себе великий труд і обов'язок, молоді артисти з Мокрого розпочали свою ман-

Перші члени Ансамблю пісні і танцю «ОСЛАВ'ЯНИ» (1972); Так виступали артисти з Мокрого під час своїх перших концертів; «Вечорниці» — давні народні звичаї у показовій програмі ансамблю

дрівку шляхом української культури. Після участі у 1973 році в V Фестивалі української пісні та музики, для «Ослав'ян» відкрилися сцени не тільки довколишніх місцевостей, але й усієї Польщі. Вдосконалюючи постійно свій художній рівень, вони почали концертувати, зокрема, в Кракові, Зеленій Горі, Варшаві, Білому Борі, Валчі, Колобжезі чи Кошаліні. Усюди були оплески, квіти і щирий привіт. Долаючи різні перешкоди, пов'язані з транспортними засобами, неприхильністю тогочасної влади чи народними костюмами, які мусили шити власноруч, юні артисти зуміли продовжувати свою діяльність на ниві української культури і, щонайважливіше, відчувати радість, що пливе з народної пісні й танцю. Після кільканадцяти років творчої праці і багатьох концертів, «Ослав'яни» отримали пропозицію поїхати на гастролі до США й Канади. Це запрошення прийняли з великим задоволенням і 1989 року відбулася поїздка за океан. Упродовж трьох тижнів ансамбль віддав 26 концертів для численної української громади в еміграції та всіх, хто захотів дещо пізнати українську культуру. Повні зали глядачів і щирі оплески свідчили про те, що колектив з маленького, віддаленого на тисячі кілометрів, села Мокре презентував високий художній рівень і любов до українського фольклору. На гастролях ансамбль видав свою першу магнітофонну касету „The Ukrainian Song & Dance Ensemble OSLAVIANY”. І хоч поїздка за океан була великим успіхом ансамблю, то ставила вона даліше майбутнє «Ослав'ян» під знаком запитання. У Канаді й США залишилася майже половина ансамблю... Здавалося, що важко буде відбудувати все те, над чим працювали стільки років. Але, на щастя, спільними силами і з допомогою молоді навколишніх місцевостей організувався новий склад колективу. Таким чином почали продовжуватися репетиції і далша історія «Ослав'ян».

Протягом усього того часу безперестанно опікувався «Ослав'янами» Євген Могила. Він також у різні роки існування ансамблю запрошував до співпраці людей із творчих середовищ, які допомагали підносити рівень ансамблю. Серед них слід згадати, між іншим, відомого хореографа зі Львова Ярослава Чуперчука, диригента хору «Журавлі» Ярослава Полянського, інструктора Головної управи УСКТ Анну Сівіцьку-Хранюк, проф. Ярославу Поповську з Перемишля та багато інших привітних «Ослав'янам» людей. Вони передавали мокрянам своє знання і артистичний досвід. Своїх зусиль доклали теж у цьому Роман Длугош і Ярослав Фуджак, які дбали про музичне оформлення репертуару ансамблю. У 1994 році керівником «Ослав'ян» став Дарій Онишканич, який продовжував діло Євгена Могили, а в 2000 році перейняла цей обов'язок Мажена Онишканич, яка керує ансамблем до сьогодні. З 2005 року художньою роботою в ансамблі займається Ярослав Машлюх.

Творчий запал не погас і в наступні роки діяльності ансамблю. Його членами ставали чергові молоді особи, яким не байдужа була українська культура. Зі ще більшою енергією й охотою концертували не тільки в межах своєї держави, але й в Україні, Словаччині чи в німецькому містечку Котбус. Брили участь у великих культурних заходах, але не забували й про менші фольклорні свята.

У 1996 році записано новий музичний матеріал, який знайшовся на компакт-диску Zespół „Oslawiany” Ukrainian Music – Folk. Ансамбль брав неоднократно участь у різних престижних фестивалях (Фестиваль української культури в Сопоті, Tydzień Kultury Beskidzkiej (Тиждень Бескидської культури), Фестиваль Польської культури у Мронгові, «Спільнота у культурі», Фестиваль русинів-українців у Свіднику (Словаччина), Лемківська

Ювілей 10-ліття ансамблю на сцені у Мокрому; «Ослав'яни» на Молодіжному ярмарку у Гданську та Сопоті, 1983

Ватра в Ждині та інших), виступав у телевізійному фестивалі «Горицвіт» (Львів), брав участь у телепрограмах Польського телебачення „Kawa czy herbata”, „Swojskie klimaty”. Кожного року «Ослав'яни» обов'язково виступають на «Святі культури над Ославою» в Мокрому, на якому можуть показати себе як артисти, але й також як господарі цього культурного заходу.

Упродовж 45-и років члени ансамблю старалися інтенсивно працювати над збагаченням репертуару та вдосконалюванням артистичного рівня ансамблю, який і до сьогодні зустрічається з прихильною оцінкою глядачів. За цей час щораз то збиралася міцна група його членів, які хотіли мати участь у зберіганні рідної культури, традицій. Мимо часів, у які народна музика не є особливо популярною, а фольклор асоціюється з хліборобством, керпцями і сільськими забавами, вдається до сих пір заохотити молодь до цього виду мистецтва. На щастя, вміють вони помітити вартість народної спадщини і сенс плекати ці надбання культури для наступних поколінь. Зрештою, це нагода побачити світ, пізнавати інших людей, відчувати себе потрібною і вартісною людиною — справжнім артистом.

Важливими для «Ослав'ян» були кожні дні і роки діяльності. У чергові десятиліття прибувало нових членів і відходили інші. Це були для ансамблю виняткові хвилини — радість з нового і жаль за минулим. Проте в чергових ювілейних програмах брали участь різні групи колишніх і теперішніх членів ансамблю, представники майже трьох поколінь, які творили історію цього колективу. У святкових концертах звучали пісні, які об'єднували всіх тих людей в одну «співучу сім'ю». Пригадувалися танці, які в різні роки розвеселяли серця вірної публіки.

Зараз ансамбль «Ослав'яни» нараховує близько тридцяти осіб. Це сильна і свідомо група, яка регулярно зустрічається, щоб

разом працювати над вивченням українського фольклору. На сьогоднішній день власними зусиллями і з допомогою наших друзів стараємося опрацьовувати нові пісні й танці. Це в основному народні побутові пісні, але також різдвяно-новорічна програма — колядки, щедрівки, вертепна драма. Попередніми роками успішно співпрацювали ми також з акторами Цешинської Театральної студії. Результатом тієї співпраці був, між іншим, спектакль «ДОВБУШ», який члени «Ослав'ян» показали під час «Свята культури над Ославою» в Мокрому 2006 року і, через рік, під час ювілею 35-ліття ансамблю. У 2008 році ансамбль записав черговий CD під заголовком «Ой, там у Мокрім». За останні роки «Ослав'яни» здійснили поїздки в Туреччину, а також відбули кілька концертів на запрошення угорської меншини в Румунії.

Сьогодні Ансамбль пісні і танцю «ОСЛАВ'ЯНИ» продовжує художню діяльність, стаючи показовим ансамблем на Прикарпатті, який у Польщі зберігає український фольклор.

ЗАКІНЧЕННЯ

Роки плинуть. Виростають наступні покоління. А ми далі тішимося, що можемо гуртуватися для вивчання народного мистецтва, збереження рідної мови й культури. Кожний концерт є для нас успіхом, кожна подія — святом, кожний культурний захід — великим творчим подвигом. Великим — бо ми є. Бо ми надалі існуємо і творимо. Працюємо суспільно для більшого діла, для всіх наших вірних глядачів, які поруч нас уже 45 років. Велике Вам за це спасибі!

Надіємося на дальшу плідну працю нашого ансамблю, наступні успіхи на сцені і Вашу, дорогі наші прихильники, підтримку у до-

ланні усіх труднощів художньої праці «Ослав'ян». Нехай наша пісня завжди Вам буде радістю, а гарячі ритми українських народних танців дозволять забути про всі життєві турботи!

КЕРІВНИЦТВО ТА ХУДОЖНІ ДІЯЧІ

Під час своєї довголітньої художньої діяльності з ансамблем співпрацювало багато художніх керівників, хореографів і музикантів. Вони прикладали всіх зусиль, щоб приготувати відповідний репертуар, хореографічні композиції, щоб здійснювати обробки пісень для хору і капели. Це їхнім завданням було організувати концерти і приготувати молодь для виступів на сцені. Упродовж 45-и років існування з ансамблем працювали люди, які були з ним постійно зв'язані, але й хореографи, і музиканти, яких запрошували для співпраці.

КЕРІВНИКИ АНСАМБЛЮ 1972–2017

Євген Могила (1972–1994)
Дарій Онишканич (1994–2000)
Мажена Онишканич (від 2000)

ХУДОЖНІ КЕРІВНИКИ

Євген Могила
Дарій Онишканич
Ярослав Машлюх (від 2005)

ХОРЕОГРАФИ АНСАМБЛЮ

Євген Могила
Дарій Онишканич
Ярослав Машлюх

ХОРОВІ ДИРИГЕНТИ ТА КАПЕЛЬМЕЙСТРИ

Роман Длугош
Едвард Даньчишин
Ярослав Фуджак
Юліуш Паласевич
Катерина Малиняк
Ярослав Машлюх

ХОРЕОГРАФИ, МУЗИКАНТИ ТА ХОРОВІ ДИРИГЕНТИ, ЯКІ СПІВПРАЦЮВАЛИ З АНСАМБЛЕМ

Ярослава Чуперчук
Андрій Путко
Юрій Щутяк
Олег Копильчак
проф. Ярослава Поповська
Анна Сівіцька-Хранюк
Ярослав Полянський
Аля Дубець
Маріанна Яра
Радослав Крохмаль
Малгожата Гайда
Северин Гайда

Ансамбль «Ослав'яни» перед гастроллями до США й Канади; Tydzień Kultury Beskidzkiej 2009; Капела ансамблю

КОНЦЕРТИ/KONCERTY/CONCERTS

ПОЛЬЩА / POLSKA / POLAND

Tydzień Kultury Beskidzkiej (Żywiec, Szczyrk, Maków
Podhalański, Oświęcim, Wisła)
Międzynarodowy Festiwal Pieśni i Muzyki Ludowej Młodych
„Eurofolk na Pograniczu”
Festiwal Kultury Ukraińskiej (Sopot/Przemyśl/Koszalin)
Łemkowska Watra (Zdynia)
Festiwal „Europa bez granic” (Legnica)
Festiwal „Wspólnota w Kulturze” (Warszawa)
Festiwal Kultury Kresowej — Mrągowo
Festiwal Karpacki (Iwonicz-Zdrój)
„Od Rusal do Jana” (Zydranowa)
„Święto Kultury Nad Ośławą” (Mokre)
Wojewódzki Przegląd Zespołów Folklorystycznych (Makuszowa)
Wojewódzki Przegląd Zespołów Folklorystycznych (Wiśniowa)
Zjazd Kapel Ludowych (Zagórz)
Spotkania z kulturą łemkowską (Gorzów Wielkopolski)
Łemkowska Watra w Ługach
Festiwal „Lato Bojkowskie” w Bandrowie Narodowym
Festiwal „Karpackie Klimaty” (Krosno)
Kermesz Łemkowski (Olchowiec)
Noc na Iwana Kupała (Przemyśl)
Światowy Dzień Turystyki (Iwonicz-Zdrój)

ЗАКОРДОННІ ГАСТРОЛІ/CONCERTS ABROAD

КАНАДА І США / KANADA, USA
НІМЕЧЧИНА / DEUTSCHLAND
РУМУНІЯ / ROMANIA
СЛОВАЧЧИНА / SLOVAKIA
УКРАЇНА / UKRAINE
ТУРЕЧЧИНА / TURKEY

АКТУАЛЬНІ ЧЛЕНИ АНСАМБЛЮ

Вокально-танцювальна група:

Бойчик Єва, Гоголя Анна, Гаврилець Олександра, Гаврилець Те-
тяна, Кляя Беата, Курінка Евеліна, Марчак Олександра, Машлюх
Іванна, Мельник Дарія, Мельник Єлизавета, Мельник Любоми-
ра, Онишканич Юлія, Онишканич Мажена
Герля Михайло, Ковальський Микола, Марчак Богдан, Машлюх
Богдан, Машлюх Ярослав, Мельник Юрій, Шарий Марко, Васи-
лик Христофор

Капела:

Білас Наталія, Малиняк Катерина, Онишканич Ксеня, Онишка-
нич Дарій, Паласєвіч Юліуш

ДРУЗИ ПРО «ОСЛАВ'ЯН»...

МАРІАННА ЯРА

музикознавець, діяч культури, співачка,
диригент, вчитель української мови

Від покоління до покоління

Наша дума, наша пісня

не вмере, не загине...

(Т. Шевченко)

До цих вічних слів Кобзаря можемо додати: наші пісня і наш танець... Мова йтиме про «ОСЛАВ'ЯН», котрі вже 45 років зачаровують світ своєю самобутністю — піснею і танцем, творчістю, котра впливає від глибини душі нашого народу, що несе у Всесвіт звуки чарівності української музичної культури. «ОСЛАВ'ЯНИ» зуміли протривати без перерви майже півстоліття. Мабуть жодний український колектив не мав такого щастя. Змінювались керівники ансамблю, учасники, але незмінними залишаються величезний творчий порив і правдивий, автентичний, притаманний ослав'янський колорит Мокрого й околиць. Пригадую собі першу мою зустріч з ансамблем майже 25 років тому. На сцену виходять гарні, усміхнені дівчата з рушниками... Розпочинається енергетична феєрія духа. Барвисті строї, чарівні звуки пісні, запальний танок. Пульсує незбагненна радість, радість, бо це наше, українське!!! Мені, музикознавцеві з України, котра бачила й чула (і творила) безліч різноманітних концертів української народної музики — це було відкриття.

Неймовірне відкриття творчого потенціалу українців у Польщі. І де? — Та ж у селі! Де б, здавалося, всі тільки господарством займаються. А тут... Уже пізніше, коли ближче познайомилась з мокрянками і щиро полюбила їх самих і їхню відданість українській духовній спадщині, я зрозуміла цей феномен. Не знаю, скільки учасників ансамблю за ці роки тут «перевинулись» через колектив, але радію, що мої сяніцькі учні, і навіть також рідні діти, протягом якогось часу були його членами. Сподіваюсь, що й у майбутньому наша українська молодь (мої сьогоднішні учні пункту навчання української мови) з Сянока і околиць стане прикрасою «ОСЛАВ'ЯН».

Не можу також не згадати колишніх членів ансамблю, котрі нині творять у Мокрому «Сьпіванку», пречудовий аматорський ансамбль. Це вони були серед перших, щиро віддані рідній пісні, а й сьогодні продовжують нести красу рідної многостраждальної надославської і надсянської землі.

Сьогодні для мене «ОСЛАВ'ЯНИ» — це приклад незламності українців у найрізноманітніших умовах. Мабуть наш Пророк Тарас зокрема про них сказав: «...Наша пісня не вмере...» — бо не вмирає. Та більше того — не зважаючи ні на що — звучить. І то голосно.

**Ювілеї бувають різні, лиш нині при славетному ювілеї
«ОСЛАВ'ЯН» — бажаю їм — та звучить!!! Голосно, зі всієї
сили! БУДЬМО!!!**

Сьогоднішні «ОСЛАВ'ЯНИ». Знімальна сесія у Музеї проти неба у м. Сянік 2017. Фот. Мацей Сковронський (Maciej Skowronski)

МИРОСЛАВ ГАВРИЛЕЦЬ

художник, культурний діяч з Мокрого

Про «Ослав'ян». Слово

Феномен фольклорно-танцювального (і хорової музики) колективу «Ослав'яни» здавна блискотить своєю неповторністю і оригінальним виконанням. Це візитка місцевості Мокре, що на Сяніччині, а також колектив відомий у Польщі та за кордоном. Безперечно «Ослав'яни» являються одним із найбільш розпізнавальних символів української громади у Польщі. Це результат праці керівників, колишніх і теперішніх, а також того, що молоді люди в Мокрому та околиці завжди утотожнювалися з українською, гірською культурою, фольклорною спадщиною та загальновідомою музикою. Не піддавалися комплексам меншевартості, а старались продовжувати традиції предків.

Про «Ослав'ян» можна писати багато, бо це явище багатовекторне. Тема їхньої творчості і діяльності є невичерпною, адже неоцінені є заслуги ансамблю задля збереження громади Мокрого й околиць та пропагування цієї творчості назовні. Завдяки тому автохтони Мокрого не розчинились у польському доккілі, відчуваючи свою окремішність і вартість, яку можуть презентувати світові.

Без перебільшення сьогоднішній рівень виконавства це світовий рівень і з успіхом це можна показати у будь-якій країні Єв-

ропи чи Америки. Зрештою, в історії «Ослав'ян» були турне по США та Канаді. Велика самовіддана праця була вложена колишнім керівником ансамблю Євгеном Могилою, а також теперішніми керівниками Маженою Онишканич та Ярославом Машлюхом. Мали б ми бути вдячні, що такі люди є серед нас, що хтось колись їх виховав і послав у школи. Як на мене, «Ослав'янам» присвячується замало уваги в медійному просторі, у планах розвитку культури українців у Польщі. А це наша молодь, майбутнє. Там є шанс на продовження існування в наступних поколіннях. Не буду зосереджуватись на датах та прізвищах, лиш на емоційному аспекті.

Мій перший близький контакт з «Ослав'янами» був у 1984 році, і потім, коли приїхали з виступом на вчористість заснування гуртка УСКТ в Устриках Долішніх. Для нас, які проживали тоді розкинуті по околиці, це було щось. Ми побачили молодих автохтонів, які були собою горді, не переймалися паплюженням на нашу тему, яке часто мало місце в цих часах. Почалися нові приязні, знайомства, молодь гуртувалась. Пригадую Є. Могила, згадую багато моїх колег, які зараз десь там у світах, пригадую і сьогоднішніх керівників «Ослав'ян», які були тоді ще дітьми, тримали маму за руку, сходячи в Мокрому з поїзду Загір'я-Лупків. Але це вже історія, десятиліття проминули... Вони перейняли паличку і все продовжує існувати. Думаю, навіть краще, чим колись. Залучено людей, які мають музичну освіту або

Сьогоднішні «ОСЛАВ'ЯНИ». Знімальна сесія у Музеї проти неба у м. Сянік 2017. Фот. Мацей Сковронський (Maciej Skowronski)

природній талант. Колись усе відбувалось спонтанно, більше було імпровазації. Зараз відчувається підготовка і майстерність. Це добре.

Закінчу своє слово так: маємо бути «Ослав'янам» вдячні, більше їх підтримуймо, більше розголосу в медійному просторі. Бажаю ще довгих літ діяльності та нових постановок і належного визнання!

МИРОСЛАВА КАВЕЦЬКА

колишня «Ослав'янка»

Бувають у житті такі хвилини, коли вирішується якась доля, а ми про це зовсім не здогадуємось. Так сталося в Мокрому, коли свою діяльність почав ансамбль «Ослав'яни», який змінив обличчя нашої гірської місцини. Тут 45 років тому зіткнулися дві позитивні енергії, з одного боку — непереборна активність, ініціативність, самовідданість засновника й довголітнього керівника колективу Євгена Могили та його соратників, з другого — потенціал, здібності і готовність жителів села заглибитися у свою культуру і пережити щось цікаве й вартісне. Активність, як заперечення інертності, завжди заслуговує пошани, а особливо тоді, коли її результат — це нові якості в житті людей, перетворення бездіяльності в енергію, а життя — в мистецтво. Гарна ідея, ще у шістдесяті роки засіяна добрими сіячами, попала тут на хороший, родючий ґрунт.

Історія сповнена парадоксів. Глибока драма виселень, що стала також досвідом Мокрого, і яка мала б ментально знищити мокрян, навпаки, показала їхню силу і нескореність. З маленького, пересічного села, поволі Мокре стало відомим осередком культурної діяльності, суспільної активності, яка поширюється і досі на всі ділянки життя мешканців оселі й околиць. Уважаю,

що це не було б можливе без самоприсвяти та заангажованості всіх цих людей, які творили і творять «Ослав'ян».

Для мене особисто, «Ослав'яни» — це велика і важлива пригода мого життя. Пам'ятаю, маленькою дівчинкою, мама забрала мене на виступ. Можливо, це був один з перших виступів колективу взагалі. Для мене виявився моїм першим великим життєвим захопленням, яке ніколи не зникло і ще сьогодні, очима уяви, бачу чудово одягнених дівчат, які представляють вечорниці. Зустріч з ансамблем, моя участь у ньому дали мені усвідомлення рідної культури. Поїздки, гастролі, репетиції поширили мої обрії, дали самовпевненість і почуття власної вартості. А ще, не можна забути, що всі ми разом творили гурт, у якому інколи зав'язувалася дружба, деколи родилося кохання, а подекуди й суперечки. Хоч не хоч, ми всі, базуючи на старому, тобто традиції, вчилися нового.

Мокряни і сьогодні більшість свого вільного часу проводять не просто, як дев'яносто відсотків нашого суспільства, перед телевізором, а на громадській активності, репетиціях і гастрольях. Це показує, наскільки діяльність «Ослав'ян» вплинула на менталітет, суспільний характер і життя мешканців села. Тому, особлива подяка «Ослав'янам», а зокрема всім керівникам колективу, які невтомно продовжують цю добру справу.

З Ювілеєм!

Ансамбль «Ослав'яни» перед гастроллями до США і Канади

ЕМІЛЬ ГОЙСАК

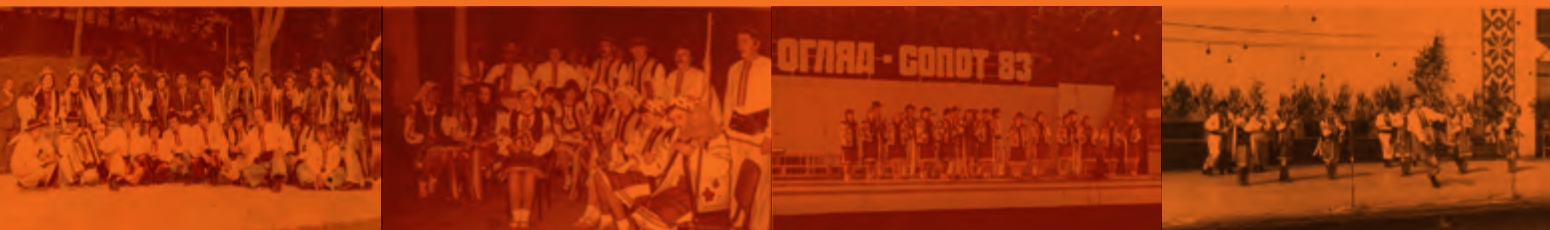
голова Об'єднання лемків 2014–2016 рр.
учитель рідної мови, перекладач
на 45-й ювілей ансамблю пісні і танцю «Ослав'яни»

*Великий це подвиг
настільки любити Рідний Край,
щоб на мить не залишити його сумним,
піднімати з колін втомлене лице Землі,
тяжко зрошеної потом поколінь.
Як приємно насолоджуватися
розмальованим посмішкою і танцем простором села,
Мокрого, що вистояло вже 70 рік.
Надихнуло дітей плекати рідну бесіду,
унікальну культуру з-над Ослави,
озвучило козацьким кроком небосклін.
Не дасть Тобі заснути, Ославо,
биття сочень сердець,
що перенесли світом широким красу
бойківсько-лемківського пограниччя
у виплєканих трудом майстрів, хореографів, учнів,
незліченних годинах концертів, поїздок, співів
на благо Тобою живленого Краю.
Твої діти «Ослав'яни», вдячні Тобі за життя
в надрах споконвічних Карпат,
прикрашають ватри, фестивалі,
годують нові покоління барвами рідної культури.
Вітаю Вас, Браття, з Ювілеєм!*

Сьогоднішні «ОСЛАВ'ЯНИ». Зічмалъна гесъ у Музеї прогит неба у м. Спінк 2017. Фот. Мацей Сковронський (Maciej Skowroński)

Участь у Фестивалі української культури у Сопоті та на Фестивалі русинів-українців у Свіднику (Словацьчина)

„Oslawiany”

Jarosław Maszluch

ZESPÓŁ

Лудовы Зеспół Пісні і Таńца „OSŁAWIANY” powstał w 1972 roku we wsi Mokre, na Podkarpaciu. Idea założenia zespołu była inicjatywą grupy miejscowej młodzieży pochodzenia ukraińskiego oraz kilku miejscowych społeczników. Na terenie zamieszkałym w większości przez mniejszość ukraińską zaistniała potrzeba stworzenia warunków do kultywowania i ochrony od zapomnienia kultury i tradycji swoich przodków. Zespół miał gromadzić miejscową młodzież, która na początku dla własnej rozrywki, a później w celu przygotowywania repertuaru scenicznego zaczęła spotykać się i odbywać regularne próby. Opieką instruktorską otoczył młodych artystów Eugeniusz Mohyła (dojeżdżający z Jasła), który był jednym z inicjatorów założenia, i który zgodził się zostać kierownikiem nowopowstałego zespołu. Pełnił tę funkcję przez wiele lat, przygotowując młodzież do występów na scenie. W ciągu tego czasu zespół „Oslawiany”, który otrzymał swoją nazwę od przepływającej przez Mokre rzeki — Oslawy, występował odnosząc pierwsze sukcesy i uznanie wśród publiczności.

Działając przy ówczesnym Ukraińskim Towarzystwie Społeczno-Kulturalnym, a dzisiaj Związku Ukraińców w Polsce, zespół propaguje kulturę ukraińską w Polsce oraz za granicą. W swoich szeregach skupia ludzi (młodzież szkolną, studentów, osoby pracujące), którym nie są obojętne tradycje swych przodków i chętnie

uczestniczą w kultywowaniu tych cennych wartości. Od ponad czterdziestu lat swej nieprzerwanej działalności artystycznej zespół „Oslawiany” dał wiele koncertów w Polsce i za granicą, podczas których reprezentował dorobek kultury ukraińskiej. Zespół brał także udział w Festiwalu Telewizyjnym „Horycwit” (Ukraina), w programach telewizyjnych (m.in. „Kawa czy herbata”, „Swojskie klimaty”), nagrał kasetę i dwie płyty CD. Za swój wkład w krzewienie kultury ukraińskiej zespół wielokrotnie otrzymywał podziękowania oraz wyrazy uznania Ministerstwa Kultury RP.

Od 1991 roku zespół jest współorganizatorem „Święta Kultury Nad Oslawą” w Mokrem, które jest ważnym wydarzeniem artystycznym na tym terenie, dzięki któremu mamy możliwość pokazania szerszemu gronu wielokulturową specyfikę regionu i efekty dotychczasowej pracy „Oslawian”. Jest to także doskonała okazja do nawiązywania kontaktów z zapraszanimi przez nas zespołami z Polski, Ukrainy, Słowacji.

Obecnie funkcję kierownika zespołu pełni Marzena Onyszkańcz. Kierownikiem artystycznym jest Jarosław Maszluch. Zespół „Oslawiany” ma w swoim repertuarze pieśni i tańce z pogranicza łemkowsko-bojkowskiego, a także z Zakarpacia, Huculszczyzny, Zachodniej i Centralnej Ukrainy. W swoim dorobku zespół „Oslawiany” ma również program bożonarodzeniowy, na który składają się ukraińskie koledy i pastoralki (szczedrivky). W 2006 roku zespół zrealizował z pomocą Cieszyńskiego Studia Teatralnego spektakl

Ювілей Ансамблю пісні і танцю «ОСЛАВ'ЯНИ»

„Dobosz” na podstawie wielkiego eposu huculskiego *Na wysokiej połoninie* Stanisława Vincenza.

Podczas tournée w Kanadzie i USA (1989) zespół nagrał swoją pierwszą kasety. W roku 1996 zespół „Osławiani” nagrał płytę CD i kasety, które ukazały się w serii „Kapele i zespoły Polski południowo-wschodniej” — UKRAINIAN FOLK MUSIC. Nagranie zrealizowano dzięki Polonia RECORDS w grudniu 1996 roku w studio Polskiego Radia Rzeszów. Kolejną płytę, zatytułowaną OSŁAWIANY „Oj tam u Mokrim” nagrano w 2008 roku (zrealizowano dzięki dotacji Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji; producent: Tadeusz Konador).

INSTRUKTORZY I OPIEKUNOWIE

Podczas swojej wieloletniej działalności artystycznej zespołem opiekowało się liczne grono instruktorów, choreografów oraz muzyków. Dokładali oni wszelkich starań, aby przygotować odpowiedni repertuar, barwne układy choreograficzne, opracować pieśni i melodie dla chóru oraz kapeli. Do ich zadań należało także organizowanie koncertów i przygotowywanie młodzieży do występów na scenie. W ciągu 45 lat istnienia z zespołem pracowały osoby, które były z nim związane na stałe, ale także choreografowie i instruktorzy zapraszani do współpracy.

KADRA KIEROWNICZA W LATACH 1972–2017

Eugeniusz Mohyła (1972–1994)
Dariusz Onyszkanycz (1994–2000)
Marzena Onyszkanycz (od 2000)

KIEROWNICY ARTYSTYCZNI

Eugeniusz Mohyła
Dariusz Onyszkanycz
Jarosław Maszluch (od 2005)

CHOREOGRAFOWIE ZESPOŁU

Eugeniusz Mohyła
Dariusz Onyszkanycz
Jarosław Maszluch

INSTRUKTORZY CHÓRU ORAZ KAPELI

Roman Długosz
Jarosław Fudżak
Juliusz Pałasiewicz
Katarzyna Maliniak
Jarosław Maszluch

CHOREOGRAFOWIE, MUZYCY I CHÓRMISTRZOWIE, KTÓRY WSPÓŁPRACOWALI Z ZESPOŁEM

Jarosław Czuperczuk
Andrzej Putko
Jurij Szczutiak
Oleh Kopylczak
prof. Jarosława Popowska
Anna Siwicka-Chraniuk
Jarosław Polański
Ala Dubec
Marianna Jara
Radosław Krochmal
Małgorzata Gajda
Seweryn Gajda

PRZYJACIELE O „OSŁAWIANACH”

BOGUSŁAW SŁUPCZYŃSKI

aktor, reżyser, animator kultury,
założyciel Teatru CST

OSŁAWIAŃSKI FENOMEN

Od lat mam okazję obserwować fenomen zespołu „Osławianie” z małej wsi Mokre nad Osławą. Jeśli przyjmiemy, że istotą każdej kultury jest muzyka i pieśń, to zespół ten zrobił po stokroć więcej niż różni kulturalni działacze, animatorzy, urzędnicy.

„Osławianie” są bowiem formacją twórczą. Tu trzeba pracować, poświęcić za darmo czas, spocić się i zmęczyć. Trzeba wyjść z drzeniem serca przed ludzi, publiczność i fachowców od folkloru (czasami fachowców od wszystkiego) i być zweryfikowanym. Nic się nie ukryje, nie przejdzie bezkarnie. Tu człowiek świadczy twarzą i nazwiskiem. Tylko tacy ludzie rozumieją, o co w kulturze chodzi. I to jest jedna ze składowych wspomnianego fenomenu.

„Osławianie” podtrzymują nad Osławą kulturę ukraińską i łemkowską. To reprezentant regionu. Bardzo wielu Polaków uważa go też za swoją reprezentację, bo ten fragment świata zawsze był złożony, wielonarodowy, a Rusini zawsze dzierżyli pierwszeństwo, jeśli chodzi o kulturę muzyczną. Tym samym to także część szeroko rozumianej kultury polskiej.

„Osławianie” z Mokrego to dla wielu z nas swoisty łagodny łącznik pomiędzy kulturą polską a narodową kulturą ukraińską. Mam na myśli sąsiadów spoza wschodniej granicy.

W pracy i życiu artystów z Mokrego możemy bowiem dostrzec najpiękniejsze cechy narodu ukraińskiego. Te cechy to przede wszystkim skromność, pracowitość, właśnie łagodność, spontaniczność, umiejętność słuchania i chęć rozumienia, pogoda ducha, tolerancja, otwartość na „nowe”. „Osławianie” niejako tłumaczą nam ukraińską kulturę i obyczajowość, które w wymiarze „wschodnim”, zaimportowanym z samej Ukrainy, bywają często niezrozumiałe, trudne do przyjęcia, dziwne i obce. Domyślam się, że zespół jest też czasami rzecznikiem kultury polskiej w samej Ukrainie.

Następny fenomen związany jest z... dyplomacją. Jak wspominałem, jest to i była zawsze, grupa otwarta na świat. A właśnie ze świata przybywają nad Osławę postaci z różnych środowisk załatwiać swoje sprawy i ambicje. Lepsze i gorsze. Wtedy trzeba umieć się zachować. Nigdy nie widziałem takiego rodzaju elastyczności, wyrozumiałości i szlachetnego sprytu, co u liderów zespołu. Takiej zdolności do kompromisu. Myślę, że ta prawdziwie europejska mądrość (i poświęcenie) liderów pozwoliła tyle lat przetrwać temu zespołowi.

W dolinie Osławy panuje pewien porządek cywilizacyjno-kulturowy. Są domy, dwie cerkwie, kościółki, Straż Pożarna i Zespół Pieśni i Tańca. Filary życia społecznego. Jeden bez drugiego istnieć nie może. Musi być równowaga. Czym byłyby Mokre i Morochów bez „Osławian”? To jeden z fundamentów. Jak dom i cerkiew. Sztuka też zbawia człowieka. Warto pamiętać i o tym fenomenie.

Сьогоднішні «ОСЛАВ'ЯНИ». Знімальна сесія у Музеї проти неба у м. Сянік 2017. Фот. Мацей Сковронський (Maciej Skowroński)

Na koniec kilka słów o wymiarze artystycznym. Poziom artystyczny zespołu staraniem liderów jest wysoki. Tu nie wystarczy paradować w „wyszywankach” i „wyglądać”. Taniec, śpiew i muzyka mają swoje kanony. Trzeba umieć je spełnić. Bardzo ważne są umiejętności prowadzących, także ich predyspozycje pedagogiczne. Zespół jest mocny siłą pracy i talentów ludzi, którzy go tworzą. Wysoki poziom artystyczny jest także „osławiańskim” fenomenem.

Nasza współczesność okazuje się być trudna, wymagająca, a relacje polsko-ukraińskie w wymiarach ogólnokrajowych znowu dalekie od ideału. W takich czasach zawsze dobrze odwołać się do małych ukraińsko-polskich wsi nad Oslawą. Bo kiedy cały świat zwariuje, tu zawsze — wierzę w to — istnieć będzie porządek, wzorzec, do którego można będzie się odwołać. Ważną częścią tego porządku, dobrem kultury narodowej — ukraińskiej i polskiej — jest Zespół Pieśni i Tańca „Osławiany”.

Сьогоднішні «ОСЛАВ'ЯНИ». Знімальна сесія у Музеї проти неба у м. Сянік 2017. Фот. Мацей Скворонський (Maciej Skowroński)

ROBERT BAŃKOSZ

kulturoznawca, przewodnik beskidzki

*Plomienі rozgryzie malowane dzieje,**Skarby mieczowi spustoszą złodzieje,**Pieśń ujdzie cało...**Mickiewicz, Konrad Wallenrod „Pieśń Wajdeloty”*

„Ośławian” — ukraiński zespół folklorystyczny z Mokrego — poznałem osobiście w latach dziewięćdziesiątych, będąc jeszcze bardzo młodym człowiekiem. Od początku moich bieszczadzskich wędrówek interesowała mnie kultura ludzi, po wioskach których pozostały tylko zapuszczone, śródgórskie cmentarze. Powszechnie niewiele się o tym mówiło. Ciekawość podsycali takie periodyki o małym nakładzie jak: „Połoniny”, „Magury”, „Płaj”, pojawiające się od czasu odwilży lat 1980–1981. Wydawało je Towarzystwo Karpackie i Studenckie Koło Przewodników Beskidzkich — grupa studentów i wykładowców z Uniwersytetu Warszawskiego, która zakochała się w Beskidach Wschodnich i próbowała „odkopywać” zapomniane, choć niedawne dzieje. Ich teksty — czasami bardzo ambitne — wychodziły w broszurach podobnej jakości jak prasa z „drugiego obiegu”. Chyba zresztą trochę nią były.

Nabywałem pojawiające się na tzw. „bazarach” kasety z ukraińską, karpacką, łemkowską muzyką. Pewnego razu zdobyłem się na odwagę i odwiedziłem państwa Onyszkanyczyów — Marzenę i Darka — wówczas jeszcze młode małżeństwo. Dzięki nim mogłem pojawiać się na próbach i koncertach zespołu. Na lokalnych uroczystościach. Szczególnie cenilem sobie próby. Życzliwość i gościnność gospodarzy, a przede wszystkim klimat, który podczas tych spotkań powstawał. Spontaniczność, naturalność, radość przychodzącej młodzieży i starszych osób. Otwierał się nowy świat: żywiołowość Huculszczyzny i zapach bojkowskich połonin, które przywoływały wartkie kołomyjki, malownicze, podmagurskich dolin pobrzmiwające w melodiach łemkowskiego czardasza czy duch samotnego kozaka z naddnieprzańskich stepów, wywołany rzewną dumką.

Zespół „Ośławiany” zachował ten unikalny klimat minionej przeszłości i dzięki niemu mogą się nim dziś sycić kolejne pokolenia.

Czapki z głów im za to, Panie i Panowie!

Сьогоднішні «ОСЛАВ'ЯНИ». Знімальна сесія у Музеї проти неба у м. Сянік 2017. Фот. Мацей Сковронський (Maciej Skowroński)

Сьогоднішні «ОСЛАВ'ЯНИ». Знімальна сесія у Музеї проти неба у м. Сянік 2017. Фот. Мацей Сковронський (Maciej Skowroński)

"OSLAWIANY" the Folk Song and Dance Ensemble was founded in 1972 in Mokre, a village in Podkarpacie. The group was established by young people of Ukrainian origin and several community workers. There was a need to cultivate and protect from oblivion their ancestors' culture and traditions. The youth gathered for entertainment at first, but then the members prepared the stage repertoire and started to meet and rehearse regularly. Eugeniusz Mohyla (who commuted from Jaslo city) agreed to become a manager of the newly created ensemble. He had performed this function for many years preparing the youth for performances on stage. During that time, "Oslawiany" appeared and achieved success and received recognition among audiences. The ensemble's name derives from Oslawa River that flows through Mokre.

The ensemble's mission is to promote Ukrainian culture in Poland and abroad. It consists of people (schoolchildren, students, working people) who are not indifferent to the traditions of their ancestors. The group has performed many concerts in Poland and abroad for 45 years, presenting the achievements of Ukrainian culture. "Oslawiany" participated in the Television Festival "Horycvit" (Ukraine), television programmes (including "Coffee or Tea", "Swojskie klimaty" (Poland), recorded a cassette and 2 CDs.

The group has also received recognition from the Polish Ministry of Culture.

Since 1991, the ensemble has co-organized of the Festival of Culture by Oslawa river in Mokre, an important artistic event in this area. It is an opportunity to show the multiculturalism of the region and the effects of the work done by members of the group. It is also a great chance to establish relations with the invited ensembles from Poland, Ukraine and Slovakia.

Marzena Onyszkanycz is currently the group manager and Jaroslaw Maszluch is the artistic manager. The ensemble's repertoire includes songs and dances from the border area between Lemko and Bojko regions, as well as from Transcarpatia, Hutsul region, Western and Central Ukraine. The ensemble also has a Christmas programme, which consists of Ukrainian carols and pastorals.

On tour in Canada and USA (1989), the group recorded their first cassette. In 1996, Oslawiany recorded a CD and a cassette, which appeared in the series "South-East Polish Bands and Ensembles" – UKRAINIAN FOLK MUSIC. The recording was made thanks to Polonia RECORDS in the studio of Polish Radio Rzeszow in December 1996. The next album, entitled "Oj tam u Mokrim", was recorded in 2008 (realized thanks to the grant of the Minister of Interior and Administration. Tadeusz Konador was the producer).

СПИСОК КОЛИШНІХ ЧЛЕНІВ АНСАМБЛЮ «ОСЛАВ'ЯНИ» 1972–2017

АДАМОВСЬКИЙ Михайло

БАБЯК Іван

БАБЯК Мирослава

БАБЯК Славомир

БАНЬЧАК Ришард

БАРНЕЦЬКА Катерина

БАРНЕЦЬКИЙ Христофор

БЕНДЗА Богдан

БЕНДЗА Роман

БІЛАС Богдан

БІЛАС Стефан †

БІЛАС Ярослав

БОІВКА Анна

БОІВКА Дарій †

БОЙЧИК Адам

БОЙЧИК Богдан

БОЙЧИК Ірина

БОЙЧИК Магдалина

БОЙЧИК Наталія

БОЙЧИК Мирон

БОЙЧИК Петро

БОЙЧИК Юрій

БОНЬЧАК Зенона

БОНЬЧАК (Мацко) Марія

БОНЬЧАК Марія

БОНЬЧАК Мирослав

БОНЬЧАК Януш

БОЦИК Анна

ВОЙНАРОВСЬКИЙ Гжеґоґ

ВОЙНАРОВСЬКА Моніка

ГАВРИЛЕЦЬ Мирослав

ГАВРИЛЕЦЬ Ігор

ГАРГАЙ Анна

ГАРГАЙ Дарій

ГАРГАЙ Мирослав

ГАРГАЙ Юрій

ГЕЛЕТКАНИЧ Данута

ГЕЛЕТКАНИЧ Мирослав

ГЕЛЕТКАНИЧ Роман

ГЕРЕНТ Катерина

ГЕРЕНТ Петро †

ГЕРОНЬ Марта

ГОЛОВАТИЙ Дмитро †

ГОЛОВАТИ Домініка

ГОРОДЕЦЬКА-КОТИС Данута

ГОЦКО Адріян

ГОЦКО Анна

ГОЦКО Катерина

ГОЦКО Олександр

ГОЦКО Петро

ГОЦКО Роман

ГОЦКО Стефанія

ГОЦКО Катерина

ГРИНІВ Ірина

ГРИЦКО Андрій

ГРИЦКО Анна

ГРИЦКО Дарій

ГРИЦЬКО Андрій

ГРИЦЬКО Іван

ГРУШКА Адам

ГРУШКА Андрій

ГРУШКА Дарій

ҐЕРОНЬ Марта

ҐЖИБ Катерина

ҐОЧ Теодор

ҐОЧ Іван

ҐОШТИЛА Лукаш

ДАНЬЧИШИН Едвард †

ДІЛЕНДОРФ Марія

ДЛУГОШ Єва

ДЛУГОШ Ксеня

ДЛУГОШ Оксана

ДЛУГОШ Роман

ДЛУГОШ Ярослав

ДОБРЯНСЬКА Анна

ДОБРЯНСЬКИЙ Марко

ДРОЗДОВСЬКА Оксана

ДУБИК Іван

ДУДЕК Данута

ЖИЦКІ Петро

ЖУРАТ Богдан

ЖУРАТ Іван

ЖУРАТ Ірина

ЖУРАТ Михайло

ЖУРАТ Тетяна

ЖУРАТ Юрій

ЗАРІЧНЯК Богданна

ЗУБІК Катерина

КАВЕЦЬКА Мирослава

КАЛИМОН Анна

КАРПА Марцін

КАЧМАРЧИК Іриней

КАЧМАРЧИК Роберт

КІЛИК Анна

КІРИЛЕЙЗА Катерина

КІРИЛЕЙЗА (Браньчко) Катерина

КІРИЛЕЙЗА Марта

КЛЯЯ Дарій

КЛЯЯ Марія

КЛЯЯ Ярослав

КОВАЛІВ Стефан

КОНДРАСЬ Іван

КОНДРАСЬ Ірина

КОПКА Галина

КОПКА Зенона

КОПКА Каміль

КОСЦЮЛЕК Анна

КОХАНОВСЬКИЙ Бартломей

КОХАНОВСЬКИЙ Роберт

КРИСИНА Богдан

КРИСИНА Володимир

КРИСИНА Іван

КРИСИНА Михайло

КУРІНКА-РЕВАК Анна

КУЦАП Анна

КУЦАП Богдан

КУЦАП Іван

КУЦАП Йоланта

ЛАЗАР Павло

ЛАЙКОШ Любомира

ЛАЙКОШ Мирослава

ЛАПІНСЬКА Марія

ЛАШИН Христина

ЛЕВЧАК Андрій

ЛЕВЧАК Лідія

ЛЕВЧАК Марта

ЛЕВЧАК Мирослав

МАКСИМ Агнешка

МАКСИМ Андрій

МАКСИМ Богдан

МАКСИМ Іван

МАКСИМ Марія

МАКСИМ Петро

МАКСИМ Роберт

МАЛИНЯК Богдан

МАЛИНЯК Григорій

МАРЧАК Данута

МАЦКО Олександра †

МАЦКО Аліція

МАЦКО Дарій

МАШЛЮХ Дарій

МЕЛЬНИК Анна

МЕЛЬНИК Володимир

МЕЛЬНИК Ірина

МЕЛЬНИК Марія

МЕЛЬНИК Мирослав

МЕЛЬНИК Мирослав

МЕЛЬНИК Михайло

МЕЛЬНИК Стефан †

МИХАЙЛИШИН Андрій

МИХАЙЛИШИН Богдан †

МИХАЙЛИШИН Єлизавета

МИХАЙЛИШИН Іриней

МИХАЙЛИШИН Микола †

МИХАЙЛИШИН Мирослава

МИХАЛИК Анна

МІЛЯШ Анна

МІЩИШИН Марія

МОГИЛА Євген †

МОКРАУЗ Іванна

МРОЧКА Марія

МРОЧКА Кшиштоф

МРУЗЕК Рената

НІЦПОНЬ Марія

ОНИШКАНИЧ-КОВАЛЬСЬКА Мирослава

ОСТАП'ЄНКО Владислав †

ОСТАП'ЄНКО Павло

ОСТАП'ЄНКО Петро

ОСТАП'ЄНКО Станіслав

ПАТЕЛЬ Катерина

ПАТУЛЯК Мирослав

ПАТУЛЯК Павло

ПАЦЛАВСЬКИЙ Іван †

ПАЦЬОРЕК Андрій

ПЕРУН Анна

ПІНЧАК-ГЕЛЕТКАНИЧ Марія †

ПІТОЛАЙ Ірина

ПЛАТОШ Андрій

ПЛАТОШ Анна

ПЛАТОШ Роман

ПЛАТОШ Славомир

ПЛАТОШ Софія

ПРИХОЖДЕНКО Мирослава

ПУПЧИК Марія

ПУПЧИК Петро

РЕВАК-МАШЛЮХ Марта

РАЙТАР Павліна

РОМАНЬЧИК Христина

РУЖАК Анна

САВЧИШИН Анна

САВЧИШИН Данило

САВЧИШИН Михайло

САВЧИШИН Олександра

САЛАК Михайло †

САЛАК Маргарита

САХАР Іван †

СЕНЦЬО Зенон

СКОДОЛЯРО Марія

СЛЯЗИК Данута

СМЯЛЕК Андрій

СМЯЛЕК Аніта

СМЯЛЕК Емілія

СМЯЛЕК Зенон

СМЯЛЕК Петро

СМЯЛЕК Софія

СОВА Анна

СОВА Володимир

СОВА Єва

СОВА Ірина

СОВА Христина

СТЕЦЬ Богуслава

СТРІЛКА Катерина

СУДИК Анна

СУДИК Богданна

СУДИК Марта

ТЕРЕФЕНКО Ірина

ТИХАНСЬКА Анна

ТКАЧ Зенон

ТКАЧ Павло

ТХОРИК Гелена

ФАЛЬ Анна

ФАЛЬ (Сова) Анна

ФАЛЬ Гелена

ФАЛЬ Зенон †

ФАЛЬ Марія

ФАЛЬ Мирослав

ФУДЖАК Ярослав †

ЦИГ'АНІК Вероніка

ШАРИ Анна

ШАРИ Богдан

ШАРИ Аліція

ШАРИ Дарій

ШАРИ Ярослав

ШАРИЙ Андрій

ЩИПТА Анна

ЩИПТА Марко

ЮРЧИШИН Анна

ЮРЧИШИН Богдан

ЮРЧИШИН Марія

ЮРЧИШИН Олександра

ЯРА-МАЛЕЦЬКА Сусанна

ЯРИЙ Данило

ЯРОШ Богдан

ЯРОШ Мирослава

ЯРОШ Петро

Авторка лого ансамблю:

Тетяна Гаврилець

Графічне оформлення:

Тереза Олещук

Світлини:

З архіву ансамблю

Видавець

Об'єднання українців у Польщі
ul. Kościeliska 7, 03-614 Warszawa
www.oup.com.pl

Верстка та підготовка до друку

TYRSA Sp. z o.o
www.tyrsa.pl

Autorka logo zespołu:

Tatiana Hawrylec

Projekt graficzny:

Teresa Oleszczuk

Zdjęcia:

Z archiwum zespołu

ISBN 978-83-942733-4-7

Wydawca

Związek Ukraińców w Polsce
ul. Kościeliska 7, 03-614 Warszawa
www.oup.com.pl

Łamanie i przygotowanie do druku

TYRSA Sp. z o.o
www.tyrsa.pl

Dofinansowano ze środków Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНЦІВ У ПОЛЬЩІ
ZWIĄZEK UKRAIŃCÓW W POLSCE
ISBN 978-83-942733-4-7